

Täytyy olla joku suurempi voima

Reijo Hämäläinen

Maaliskuun lehdessä luimme Irja Hämäläisen elämänvaiheista, ja tässä aivan kuin jatkoksi hänen miehensä Reijo kertoo uskoontulostaan ja miten se on vaikuttanut hänen elämäänsä vuosien aikana. Reijo syntyi Nurmeksessa, mutta ollessaan 7-8 vuotias, perhe muutti Valkeakoskelle.

- Ollessani 17-vuotias, tunsin, että Jumala kutsui minua. Pääsin töihin rengasliikkeen, jossa esimiehenäni oli Tampe-reelta muuttanut uskovainen mies. Hän kertoi kuinka oli ollut 52-vuotiaaksi asti ateisti. Hänen vaimonsa oli ollut uskossa 20 vuotta ja rukoillut jatkuvasti hänen puolestaan. Heillä pidettiin rukoukokouksia, vaikka hän ei niitä hyväksynyt. Hän oli katkera ja vihainenkin ja ajatteli heittää tuon uskovaisten joukon pihalle.

Tuli päivä jolloin hän joutui polvistumaan ja tunnustamaan, että Jumala on olemassa. Hän rukoili: "Jos olet olemassa niin auta minua ja pelasta minut." Siinä rukoillessaan hän tunsi kuinka voimakas virta meni hänen ruumiinsa lävitse ja hän alkoi puhua outoa kieltä mistä ei ymmärtänyt mitään. Jumala oli täyttänyt hänet Pyhällä Hengellä. Se muutti hänen elämänsä niin, että hänestä tuli valoisa kristitty. Hänen vaimonsa rukouksiin vastattiin.

Pian huomasin esimieheni elävän todeksi mitä uskoi. Ajatellessaan olevansa yksin verstaassa, hän kohotti käntensä ja ylisti Jumalaa. Tämä teki minuun syvän vaikutuksen. Siinä oli jotakin, mitä minäkin kaipasin. Itse olin silloin nuori mies, joka etsi elämälleen tarkoitusta. Kului noin puoli vuotta, kun hän pyysi minua seurakuntansa kokoukseen. En uskaltanut mennä yksin vaan pyysin äitiäni

ja serkkuaani mukaan.

Kokouksessa laulut ja puheet jättivät minuun kaipauksen ja halusin mennä myöhemmin uudestaan. Noin kuukauden kuluttua meninkin, yksin. Silloin siellä kokouksessa saarnasi pastori Uno Palonen. Hän puhui rakkaudesta ja jälleen kuorolaulut ja musiikki tekivät minuun vaikutuksen. Kun pastori Palonen kysyi jos joku haluaa antaa elämänsä Jumalalle, en heti rohjennut nostaa kättäni merkiksi. Mutta takanani eräs nainen kohotti kätensä, ja niin minäkin sitten uskalsin tehdä samoin. Menin eteen rukoiltavaksi ja siinä tuleva appeni, silloinen Valkeakosken Helluntaiseurakunnan saarnaaja, Antero Lahtinen rukoili puolestani. En kokenut siinä rukouksessa mitään ihmeellistä. Kului jonkin aikaa, palasin maailman rientoihin. Kaipuu oli

Jatkuu sivulla 2

Kymmenen lapsen kanssa Kanadaan
sivu 4

Lähetysmatka Intiaan
sivu 6

Markku Tuppurainen, konferenssin
pääpuhja... sivu 12

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 044.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

JATKOA ETUSIVULTA

Täytyy olla joku suurempi voima

sydämessä! Kun kerran keskiyön aikoihin palasin kotiin, tunsin voimakkaasti Jumalan kutsuvan minua. Silloin ajattelin, ettei elämä voi olla ilman tarkoitusta. Täytyy olla joku suurempi voima, ja kuolemankin jälkeen ”jotain”.

Omaan huoneeseeni päästyäni, jo toisen kerran elämässäni, polvistuin vuoteeni viereen ja sydämeni tuskassa huusin: ”Jos Herra olet olemassa, ilmoita minulle itsesi, haluan uskoa sinuun.” Noustuani siirtä, nukkumaan käydesäni, näin kuinka sänkyyni päähän tuli kirkas valopatsas, noin kaksi metriä korkea. Pelästyin kovasti, mutta muistin juuri rukoilleeni, ’ilmesty minulle’. Riemu täytti sydämeni! Jumala kuuli rukoukseni. Järkeni kyllä sanoi, että se oli varmaan salama, mutta se miehen korkuinen valo ei ollut salama. Otin vakavasti nämä asiat, mutta kuitenkin syntien tunnustaminen ja anteeksisääminen jäivät minulta kokematta.

Samana kesänä menin telttakokoukseen, jossa afrikkalainen mies puhui, aiheenaan pelastusvarmuus. Hän kertoi kuinka jokainen uskoon tullut tietää, että on pelastunut ja saa kokea sen riemun. Kokouksen lopussa puhuja pyysi niitä, joilta tämä varmuus puuttui jämmään istumaan paikoilleen. Saarnaaja tuli luokseni ja alkoi kysellä, mistä se ’kenkä puristaa’. Siinä tunnustin hänelle syntini ja viimeinenkin asia käytiin läpi. Se avasi tavallaan padon ja polvis-

tuimme rukoukseen ja hän julisti syntini anteeksi. Silloin tiesin miltä tuntuu, kun synnit on saatu anteeksi. Siitä alkoi uskonelämäni, jota on jo jatkunut 50 vuotta.

Tuleeko sinulle mieleesi jotain muuta elämän varrella koettua?

Kun neljäs lapsemme syntyi, iloitsin, että saimme terveen pojan. Menin Tampereen Saalemiin kokoukseen, ja esitin kiitosaiheen, että lapsi on syntynyt ja kaikki on mennyt hyvin. Näin ei kuitenkaan ollut. Vaimoni soitti sairaalasta. Vauva ei voinut hyvin. Yöllä sanoin: ”Herra sinä olet antanut meille neljännen lapsen, anna sen jäädä henkiin.” Kuulin talossamme miesään, joka sanoi: ”Mitä murehdit, poikasi elää!” Oli turvallista käydä nukkumaan. Aamulla selvisi karkea totuus, poikanne ei tule ikinä kävelemään, vaan tulee olemaan vuodepotilas koko ikänsä. Tänään poikamme Einari elää, voi hyvin, kävelee, puhuu ja tuo iloa ja sisältöä elämäämme. Olen kiitollinen Jumalalle, Hän on pitänyt meistä huolta ja auttanut näissäkin vaikeissa elämämme vaiheissa.

Miten vietätte eläkepäiviänne?

Jäin eläkkeelle 60-vuotiaana. Tutustuimme pariskuntaan, joka oli tehnyt 10 vuotta turistikotia Kanarian saa-

rella. Meillekin tuli tunne, että voisimme myös tehdä sitä työtä jossain vaiheessa. Siellä etelässä vuonna -96 meille sattui auto-onnettomuus, jossa Einarilta katkesi reisi ja hän joutui olemaan sairaalassa 10 vuorokautta. Silloin päätimme, että jos tulemme tänne, alamme käydä sairaaloissa katsomassa näitä suomalaisia potilaita. Olemme siellä olleet jo 8 talvea. Keskiviikkoisin käymme sairaaloissa ja aina siellä löytyy suomalaisia potilaita. Ihmiset ovat hyvin kiitollisia, kun vieraassa maassa joku suomalainen tulee heitä tapaamaan. Tämä työ on antoisaa ja olemme saaneet rukoilla monien puolesta.

Ohjelma siellä on hyvin tiivis. Sunnuntaina Jumalanpalvelus ja sen jälkeen kahvit, maanantai on palveluspäivä, tarjotaan kahvia ja leivonnaisia joita itse leivomme. Maanantai-iltana on myös lauluharjoitukset. Tiistai on vapaapäivä, keskiviikkona sairaalakäynnit ja illalla rukoukokous kodeissamme. Meitä on 5-6 pariskuntaa joiden kanssa työteemme. Torstaina kielikoulu, perjantaina kierretään noin 60 hotellia ja jaetaan kokouskutsuja. Lauantaina on avustus-kahvila auki, mikä on suomalaisten vastuulla ja naiset leipovat sinne. Tuotto menee Afrikan leskien hyväksi. Siellä toimimme, kukin niillä lahjoilla mitä Jumala on itsekullekin antanut.

IRMEI ROUHIAINEN

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

On ihanaa, kun kesä on edessämme! Tämä lehti, jota luemme, on kaksoisnumero. Seuraava painos ilmestyy elokuussa.

Minulla oli etuoikeus matkustaa Todistaja-lehden kierroksella Ontariossa: Torontossa, South Porcupinessa, Sudburyssa, Sault Ste. Mariessa sekä Thunder Bayssa. Matka oli antoisa monella tavalla. Oli hienoa nähdä tuttavien ja myös sukulaisien matkan varrella. Sydämeni pohjasta kiitän kaikkia seurakuntia kun sain tulla tuomaan lehti-asioita jälleen. Vastaanotto oli lämpöinen ja rohkaiseva ja lehden hyväksi annettu lahja, suureksi avuksi sen toiminnalle. Kiitos ”kodeille”, joissa sain olla majoitettuna.

Muistakaamme kesäkonferenssi-tapahtumaa Torontossa Siitä lisätietoja sivulla 12. Perhepalsta on uusi, ja siihen otamme vastaan lyhyitä ilmoituksia: lastensyntyymiä, merkkipäiviä ja kuolinilmoituksia. Nämä ovat ilmaisia. Kuvia voidaan laittaa sen mukaan kuin on tilaa. Elokuun numeron teemana on ”Vainiot ovat vaalenneet”. Kirjoitusten pitää olla sisällä viimeistään heinäkuun 3. päivänä. Joulusanomaan odotan artikkeleita. Niiden tulee olla toimituksessa elokuun 15. päivään mennessä.

Oikein siunattua kesäaikaa kaikille lukijoille ja hyvää isänpäivää kaikille isille! Tavataan sitten elokuussa.

OUTI

Elämän lyhyys

Niin lyhyt on pohjolan kesä tää,
Vasta äskenhän sulivat lumet ja jää.
Päivänpaisteeseen kaatui talven valta,
Kevätkukkaset nousivat mullan alta.

Tuli kesä ja vihreys peitti maan,
Kukat tuhannet puhkesi kukkimaan
Ne hedelmää tuottavat aikanaan.

--- Mut ei aikaakaan, kun jo huomata saa
Ei enää niin vihreä olekaan maa.
Näet jossain jo lehden keltaisen,
Tai kuihtuneen kauniin kukkasen.

Näin lyhyt on myös elo ihmisen,
Vain hetken oot viaton lapsenen.
Sitten koittaa aika jo nuoruuden.
Eikä taas mene aikaa paljoakaan,
Kun siirryt jo miehuuden maailmaan.
Se on täynnä työtä ja toimintaa,
Silloin nähdään mitä kukin aikaan saa.
Mutta vuodet vierivät ennen kuin huomaatkaan,
Ovat hiuksesi alkneet harmaantumaan.
Askel lyhenee voimasi vähentyä
Ja elämäsi ehtoo ja lähestyy.
Kuin ruoho tai kukkanen kuihdut jo pois,
Kunpa elosi turhaa ollut ei ois.
---Herra kehottaa pyhässä Sanassaan,
Meitä päivämme oikein laskemaan,
Että saisimme viisaan sydämen
Hänen teitään ja tahtoaan etsien
Oikein käyttää ajan tään lyhyen.

Hilkka Koivistoinen

PÄÄKIRJOITUS

Mihin voit luottaa?

Euro ja dollari horjuvat yhdessä koko maailman kanssa. Ei ole vastauksia politiikoilla eikä talousguruilla mihin tavallinen ihmisen voi luottaa.

Maailman väkiluvun kasvun ensimmäinen miljardi tuli täyteen 1800-luvulla ja viime lokakuussa meitä oli 7 miljardia. Kahdeksas miljardi tulee täyttymään alle kymmenessä vuodessa ennusteiden mukaan. Läntisten maitten väkiluku ei kasva normaalisti ja se aiheuttaa ikärakenteen vääristymän ja korkeaa elintaso on vaikeaa tai mahdotonta ylläpitää. Hyvä elintaso, työurakehityksineen laskee syntyvyyttä samoin kymmenet miljoonat abortit. Meillä ei ole kuolemantuomio-

ta aikuisille, mutta syntymätömillä lapsilla on. Suurin osa maapallon työväestä tekee töitä muutaman euron päiväpalkalla ja me vaadimme lisää palkkaa ja etuja. Näin ei voi jatkua pitkään.

Vastauksia etsitään kaikilla tahoilla. Jesaja kirjoittaa ja antaa vastauksen, johon voi luottaa tässä ajassa ja on ainoa mahdollisuus ajanrajan jälkeen: *”Etsikää Herra silloin, kun hänet löytää voidaan: huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta.”* Et voi muuttaa menneisyyttä, mutta tämän päivän ja tule-

vaisuutesi voit muuttaa Herran Jeesuksen avulla.

Elämänjano vie sinua eteenpäin, mutta vain Jeesus voi tyydyttää janosi ja antaa rauhan sydämeesi. Tulemalla hänen omakseen sielumme saa elää ja pääsemme osallisiksi iankaikiseen armoliittoon. Jesaja sanookin tästä liitosta näin: *”Sillä vuoret väistyvät ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra sinun armahtajasi.”*

Sinua, joka epäilet ja sanot, että Herra on minut unohtanut tai hyljännyt, rohkaisen Jesaja 49. luvun jakeitten sanoilla: *”Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua*

unhota. Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt...”

Jumalan edessä ei merkitse mihin seurakuntaan sinä kuulut. Tärkeintä on, että sanot elämäsi aikana Jeesukselle: *”Tule minun elämäni ja anna minun syntini anteeksi”*, niin sinä pelastut.

Se liitto kestää, eikä horju missään elämäsi tilanteessa. Ei kukaan mene helvettiin sen tähden, että on tehnyt syntiä, vaan sen tähden, ettei ole tehnyt parannusta. Usko ja luota Jeesukseen, niin kerran olet perillä taivaan kodissa.

SINUA SIUNATEN
JUHANI WAARNA

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Erkki ja minä

Muistoja nuoruuden ajoilta

Aulis Lehto, Vääksy (s.1940)

Tulin nuorena aloittelevana evankelistana Kotkaan keväällä 1959. Eino Ahosen perhe ja eritoten heidän vanhin poikansa, Erkki, ottivat minut hoiviinsa. He opastivat minua alkuun evankelistan tiellä. Olin tuolloin vasta 18-vuotias, eikä Erkkikään ollut kuin muutamaa viikkoa vanhempi.

Olin saarnaajana Keskipoikamallalla, Kälviällä 1960-luvun alkupuolella. Erityiseksi huolen aiheekseni nousi Ylivieska, suurehko asutustaajama, jossa ei tuolloin ollut ainuttakaan helluntaiuskovaa. Soitin Erkille Kotkaan. - Tuletko Ylivieskaan apostoliksi ja tienraivaajaksi? - Tulen, hän vastasi välittömästi. Erkki piti kysymystäni Jumalan johdatuksena. Sieltä Ylivieskasta löytyi kemikalioliike Kajauksen yläkerrasta vuokrakämpä, jonne Erkki ja Osmo Uusikylä sijoittuivat, myöhemmin myös Juha Sainio, Kari Harri ja Viljo Koivisto. Miten monia unohtumattomia kokoustapahtumia sillä seudulla silloin olikaan! Nyt Ylivieskassa on helluntaiseurakunta, jossa on yli 130 jäsentä.

Meidän esikoisemme Ilkka syntyi Kalajoen sairaalassa 1964. Erkin autolla mentiin yhdessä poikaa katsomaan. Jostain syystä eivät päästäneet muita kuin minut katsomaan. Erkki odotteli sillä aikaa autossa. - Miltä poika näytti? hän kysyi. - En minä muuta osaa sanoa, mutta aika musikaaliselta hän näytti. - Mistä sinä sen musikaalisuuden näin nopeasti pääsit tietämään? - No kun sillä oli otsassa seitsemän rypälyä niin kuin Sibeliuksellakin!

Joskus 1960-luvun puolivälissä perustimme Evankelistatrio-nimisen yhtyeen, johon kuului Erkki, kitara ja laulu, Juha

Sainio, pasuuna ja laulu, sekä minä haitareineni. Trio nimitys sisälsi, jäsenten lukumäärän lisäksi sen, että evankeliumin levitys tapahtui kolmella tavalla, lauluin, soitoin ja puhein.

Myöhemmin Erkki on palvellut monia suuria seurakuntia, raamattuopiston johtajana, pitkän tovin pastorina siellä merten takana ja viimeksi tämän lehden monivuotisena päätoimittajana. Alkuun Erkki kirjoitteli sieltä länneltä, mutta minä olin tavattoman huono vastaamaan noihin kirjeisiin. Kerran sitten Albert Wirkkala tuli luokseni täällä kesäkonferenssissa ja toi minulle tyhjän paperin. - Erkki Ahonen lähetti tämän sinulle, kun Suomesta on kai paperi loppunut! Se oli Erkille tyypillisen naseva huomautus vastauslaiskuudestani.

Vielä yksi muisto. Olin IBRA - radion asioissa kiertämässä Satakunnassa. Eräänä päivänä vaimoni soitti ja sanoi, että Erkki Ahonen oli soittanut ja sanonut, että

Evankelistatrio Erkki Ahonen, Juho Sainio ja Aulis Lehto Turussa 1960-luvun lopulla

minun pitäisi olla Vancouverissa ensi lauantaina. Hän on järjestänyt sinne kahden viikon kokoussarjat. Se oli maanantai. Ei muuta kuin ajamaan yöllä Karhulaan, jossa silloin asuimme. Äkkiä hankkimaan passia ja lentolippuja. Kaikki järjestyi kuin ihmeen kaupalla ja niin pääsin tapaamaan Erkkiä monien vuosien jälkeen ja näkemään Jumalan voimallista vaikutusta Kanadan siirtolaiskansan keskuudessa. Kokoukset olivat siinä vanhassa Kitsilanon Kotikirkossa 16.2. - 20.3.1973.

Niin se aika kuluu. Tuosta unohtumattomasta matkastakin on aikaa mennyt jo kohta 40 vuotta. Jos oli Erkin lähtö Ylivieskaan nopea, niin oli tämäkin aika vikkela.

AULIS LEHTO

Kymmenen lapsen kanssa Kanadaan Osa 1

Olemme saaneet kuulla ja lukea erikoisia ja rohkaisevia tarinoita siirtosuomalaisista, jotka ovat muuttaneet Kanadaan tietämättä etukäteen, mitä elämä tuo tullessaan. Elma Kinnusen tytär, Aino Laamanen kirjoittaa äitinsä elämänvaiheista seuraavasti.

Elma syntyi Välimyllyllä, Iisalmen kaupungin lähellä vuonna 1921, viidentenä lapsena perheeseen, missä oli 8 lasta, isä Esko Eskil ja äiti Sofia Huttunen. Isän äiti, mummu Anna Loviisa, asui myös tässä joen varrelle olevassa kodissa, jossa aikoinaan oli ollut mylly. Äiti Sofia os. Hiltunen, oli kotoisin Suomussalmelta.

Lapset leikkivät ja viettivät aikaa kosken äärellä, josta sai onkia kaloja, paitsi keväällä, jolloin koski kuohui ja tukkipuut laskettiin. Koulu oli Alavarpasella, järven toisella puolella, jonne talvella käveltiin jään yli, keväällä ja syksyllä veneellä soutaen. Elma sai käydä noin viisi vuotta koulua. Äidin sairauden vuoksi piti hänen jäädä kotia hoitamaan. Äidin apuna lehmät lypsettiin, maito laskettiin, voit kirnuttiin, koti siivottiin ja ruuat keitettiin. Lehmien lisäksi piti hoitaa lampaat ja vasikat. Isä hoiti hevosen ja oli metsätoissa myös, joko omalla 27-hehtaarin maatilalla tai firmalla kauempana.

Elma nautti tästä työstä ja vasta 17-vuotiaana lähti kotiapulaiseksi maapaikkaan Hernejärvelle. Noin puolentoista vuoden jälkeen, kun sisko Anni muutti Kirkkonummelle miehensä kanssa, Elmakin sai työpaikan Helsingistä, Anni-rädin avulla. Vähän ennen sodan alkua Elma taas pääsi kotiin, missä silloin tykinammunta kuului Nurmeksesta, siis idästä päin.

Vuonna 1941 Elma tapasi Lauri Kinnusen, joka oli kotoisin Lapinlahden Rokualta. Häät pidettiin kesällä ja kohta Lauri lähtikin sotaharjoituksiin. Elma puhui yksin

ulkona Jumalalle ja pyysi, että Lauri tulisi ehjänä kotiin, perheen luokse. Elma kertoo, että hän sai selvän vastauksen taivaasta ettei Lauriin satu. Ja niin tapahtui, vaikka suolla ryömittiin, juoksuhaudoissa kaverit vieressä kuolivat, ja tulisateessa rintamalla ammuttiin. Laurille annettiin hevostenhuolto ja kuljetushommat. Kolmen vuoden päästä Lauri tuli kotiinsa Lapinlahdelle, jossa perheen alku odotti häntä.

Kohta sodan jälkeen pieni perhe muutti Tervolaan missä Ritvan lisäksi syntyi toinen tyttö, Pirkko. Sanomalehdestä löytyi työpaikka hevoshuoneelle ja sitten myöhemmin paperitehtaal-la. Palviaisella, Joroisen kunnassa asuttiin pari vuotta ja perheeseen ilmestyivät Aino Marjatta ja Toivo Johannes. Omakotitalo hankittiin Varkauden Lehtoniemestä, jossa asuttiin seuraavat kahdeksan vuotta.

Varkaudessa työkaverit kertoivat joistakin kokouksista, joita pidettiin työväentalossa. Sinne lähdettiin, vaikkei tiedetty mikä kokous se oli. Leipomon omistaja Valve, muiden kanssa, lauloi ja soitti. Oltiin jo kotiin lähdössä, kun joku kehotti, että mennään takaisin ja polvistutaan rukoukseen. Siellä Lauri tuli uskoon Jeesukseen. Jo kotimatalla kaikki näytti erilaiselta kuin ennen. Elma tuli uskoon kotonaan, kun näki Jeesuksen tulevan luokseen. Varkauden rukoushuoneella Lauri sai Pyhän hengen kasteen, eikä osannut sanoa sanaakaan suomeksi moneen tuntiin, puhui vain uusilla kielillä. Myös Elma täytti Pyhällä Hengellä. Häntä vain nauratti niin, että vatsa oli kipeä.

Elma Kinnusen elämänvaiheista voidaan lukea lisää seuraavista Todistaja-lehdistä.

AINO LAAMANEN

Ituja TARJOLLA

On mahdollista, että sinulla on kotona sisäkukkia tai kasveja, joita pidät ikkunalla, jotta ne saisivat valoa. Minulla niitä on. Olen yrittänyt pitää niistä huolta parhaan taitoni mukaan kunnes saan siirtää ne ulos.

Olen seurannut niiden ”elämää” ja huomannut, että kasvien lehdet halukkaasti kääntyvät valoon päin. Jostain olen lukenut tai kuullut, että niitä ei pitäisi käännellä, vaan antaa olla. No, minä kun en oikein ymmärrä näitä asioita, säälistä kääntelen niitä kuitenkin niin, että ne saisivat valoa joka puolelle.

Kyllä tässä hengellinen opetus on. Niin, kysymyksessä on Jumalan armo ja rakkaus. Jumalan Sana ilmoittaa, että se on Jumalan hyvyys, Jumalan rakkaus, joka vetää ihmistä parannukseen.

Roomalaiskirjeessään Apostoli Paavali haastaa lukijoitaan ajattelemaan mitä he tekevät. Hän varoittaa: ”Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?” (Room. 2:4)

Niin, kuinka moni tämänkin kirjoituksen lukijoista on elämänsä aikana kokenut kuinka se ”valo” Jumalan ikkunasta on niin suloisesti lämmittänyt, tehnyt hyvää koko olemukselle, mutta. Se ”mutta” tulee eteen. Jokin

laina pidättää, ettei tahdota täysin antaa tämän hyvyyden, tämän lämmön, tämän valon vetää itseään ikään kuin Jumalan syliin.

Millainen ”mutta”, tai ”en oikein osaa sanoa,” tai ”katsotaan,” tai ”ehkä joskus,” pidättää sinua Jumalan läheisyydestä? Haluatko sinä vain joskus, silloin tällöin lämmitellä siinä Jumalan valolämmössä, ja sitten jälleen vetäytyä omille teillesi?

Oletko huomannut kuinka nykyään melkein kaikki on ”ok”? Kaikenlaiset asiat ja elämäntyylit hyväksytään. Sehän on ihmisen oma asia mitä hän elämällään tekee, on se nykyajan hyväksytty ajatus. Sitten kiukustutaan kun ne ”uskovaiset” ovat aina siinä vieressä puuhaamassa ja kehottamassa ”tekemään parannusta”. Antaisivat ihmisten olla!

Moni ihminen on vaihtanut Jumalan hyvän suunnitelman johonkin ihmisen aatteeeseen tai mielipiteeseen. Tai hän ei ole koskaan edes tutustunut Jumalan Sanaan. Raamattuhan on vain sellaisia varten, joilla ei ole itsellään kykyä suunnitella elämänsä, sellaisia var-

ten, jotka tarvitsevat ”kainalosauvat” vaellukseensa! Ihmisellä on järki. Käyttäköön sitä!

Tässä evankelistan työssä ollessani, kaikki nämä vuodet, olen kuullut vaikka minkälaista syytä siihen, ettei olla yksikertaisesti hyväksytty Jumalan sanomaa ja pelastussuunnitelmaa Jeesuksen Kristuksen kautta. Kokeillaan vaikka mitä ensin. Sitten joskus, kun ihminen on niin tiukalla, ettei enää mikään auta, sitten ajatellaan, että pitäisi kokeilla Jumalaa.

Tämä on hyvä asia, jos ihminen siihen nöyrytyy. Jumala ei kanna kaunaa, vaan hän aina ottaa ihmisen vastaan sellaisena kuin hän Hänen luokseen tulee. Mutta mikä tuhlattu elämä! Jumala on rakkauden ja hyvyyden Jumala. Hän on sitä aina ollut ja hän tulee sitä aina olemaan. Hän rakastaa ihmisiä, mutta hän vihaa syntiä. Nyt on vielä armonaika. Nyt ihminen voi vielä ”tehdä parannuksen”, siis kääntyä Jumalan puoleen ja ottaa vastaan syntien anteeksiantamuksen, jonka Jeesus Kristus hankki Golgatan keskimmaisella ristillä koko maailmaa varten. Siis jokainen ihminen maailmassa on SOVITETTU JEESUKSEN VEREN KAUTTA, mutta ei jokainen ole PELASTETTU. Pelastus on lahja, joka täytyy vastaanottaa. Jumala ei kenellekään tyrkytä tätä lahjaa.

Suomalainen ystävä, sinunkin aikasi täällä maailmassa on laskettu. Joskus tulee se hetki, että astut ajasta iankaikkisuuteen. Kohtaatko silloin Isän Jumalan, joka odottaa sinua kotiin, vai kohtaatko Tuomarin, joka ei sinua tunne!

LIISA LIEDES

En minä tätä...

**Siinä istui tukevatekoinen intiaani muuta-
man muun kaivertajan ja taiteilijan kanssa
samalla rinteellä. Hän kauppasi erikokoisia
intiaanirumpuja, sellaisia joita käytetään se-
remonioissa rytmittämään joikumista... pom
pom pom. Toisilla intiaaneilla oli joku puu-
työ menossa, kaiversivat erilaisia esineitä
ohikulkijoiden ostettavaksi. Taitavat kädet
tekivät naamioita, toteemipaaluja ja muita
pikkuesineitä.**

- Sinä olet siis intiaani. - Yes, mistäs sinä olet?
- Asun tuolla Vancouverissa, alunperin olen kyllä
Suomesta. Tiedätkö, että suomalaiset ovat kovasti
kiinnostuneita intiaaneista. Intiaaneissa on jotain
hohtoa. Sitten olin jo lähtemässä eteenpäin, mutta
äkkiä muistin, että olin ottanut englanninkielisen
Uuden testamentin laukkuuni. Sen voisi antaa tälle
miehelle. Palasin takaisin.

- Haluankin antaa sinulle lahjan. Ojensin kirjan
miehelle. Hän katsoi, mikä kirja se oli, ja antoi ta-
kaisin. - En minä tätä, minulla on oma uskonto, ja
minä rukoilen usein. - Mitä sinä rukoilet? - No, kii-
tän siitä että näen ja liikun ja elän ja pyydän apua.

- Saatko myös vastauksia? - Kyllä saan. - Entäs sit-
ten, kun elämä loppuu, mitä tapahtuu kuoleman jäl-
keen? Tässä kirjassa kerrotaan siitä asiasta. Jäät kyllä
paljosta vaille, jos et tätä kirjaa lue. - Ei ei.. minul-
la on omat. Ja siihen jäi mies rumpuineen. Toivotin
kuitenkin hänelle Jumalan siunausta.

Kun oli Uusi testamentti kädessä, tarjosin sitä
seuraavalle intiaanille. - Tässä on lahja sinulle. Mies
otti kirjan käteensä ja iloiten ilmoitti. - Minäkin
olen uskovainen. Otin Jeesuksen ränne sydämeeni,
ja hän pani käden sydämensä kohdalle. Mikä iloinen
tapaaminen! Mies otti mielellään lahjan vastaan, ja
sanoi, ettei hänellä rällaista olekaan itsellään. Oli-
pas nyt erikoinen ja hieno hetki, kun kaksi Herran
omaa tapasi toisensa. Yhteys syntyi heti. Toivotin
vielä: ”Jumala sinua veli siunatkoon!” Ja jatkoin iloi-
ten matkaa.

Enpä arvannut aamulla, kun sieppasin Uuden
testamentin laukkuuni, miten merkittäviin tapahtu-
miin se johti päivän mittaan. Kukaties yksi intiaani
joutui arvioimaan uskomisensa uudelleen, ja toinen
sai elämän evästä suorastaan koko loppuelämäk-
seen.

LM

Ylistyskoulu – osa 14

Palvonta – läheisyyttä ja kunnioitusta

**Olemme nyt jo monen artikkelin verran käsitel-
leet kiitoksen ja ylistyksen merkitystä ja voimaa.
Siirrymme nyt tutkimaan palvontaa Raamatun va-
lossa.**

Kun Jeesus tapasi samarialaisen naisen kaivon äärellä kes-
kipäivän auringon poltteessa, heidän keskustelunsa kääntyi
hetken päästä käsittelemään Jumalan palvontaa. Lu-
emme meille monille niin tutut jakeet, Raamattu Kansalle
käännöksen mukaan: ”Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jol-
loin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa.
Sellaisia palvojia Isä etsii. Jumala on Henki, ja niiden, jot-
ka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa” (Joh.
4:23-24).

Jos olet tottunut lukemaan vanhempaa käännöstä,
niin huomaat että RK käännöksessä käytetään useammin
sanaa ”palvonta” tai ”palvoja” sen eri muodoissa kuin sa-
naa ”rukous” ja ”rukoilija”. Tämä uudempi käännös on
tarkempi, ja tuo esille kreikankielistä sanaa ”proskyneo”
paremmin. Sana ilmenee Jeesuksen ja samarialaisen naisen
käymässä keskustelussa yhdeksän kertaa, ja sana palvoja
”proskynetes”, yhden kerran. Uudessa testamentissa sana
proskyneo ilmenee 60 kertaa. Sanaa käytetään esimerkiksi
kun viisaat itämaiset miehet lankesivat Jeesus-lapsen eteen
palvoen häntä (Matt. 2:11). Saatana oli äärimmäisen kiin-
nostunut häneen kohdistuneesta palvonnasta, ja oli valmis
antamaan kaiken Jeesukselle: ”Jos heittädyt maahan ja
kumarrat (proskyneo) minua” (Matt. 4:9). Kun opetuslap-
set näkivät ylönousseen Jeesuksen ”he kumartuivat pal-
vomaan häntä, mutta muutamat epäilivät” (Matt. 28:17).
Suurin osa englanninkielisistä käännöksistä käyttää nais-
sä, ja muissa kohdissa poikkeuksetta sanaa ”worship” –
palvonta.

Katsotaan vielä tarkemmin tuon sanan syvempää mer-
kitystä. Proskyneo on kreikankielinen sana, joka eri raa-
matuntutkijoiden mukaan tarkoittaa: ”Suudella kohti,

niin kuin koira nuolee omistajansa kättä.” ”Suudella kättä
kohti, osoittaen kunnioitusta.” ”Langeta polvilleen ja kos-
kea maata otsallaan ja näin osoittaa syvää kunnioitusta.”
”Polvistuen osoittaa kunnioitusta Jumalalle, Kristukselle.”

Näistä kaikista löydämme kaksitahaisen, syvemmän
kuvan siitä mitä palvonta on. Ensinnäkin se on läheisyyttä
Jumalan kanssa. Isä etsii niitä, jotka tulisivat häntä hyvin
lähelle. Kuva koirasta, joka nuolee isäntänsä kättä voi tun-
tua melkein vääraltä tässä asianyhteydessä, mutta se tuo
meidät itse asiassa hyvin lähellä palvonnan ydintä. Isä et-
sii niitä, jotka palvovat häntä hengessä ja totuudessa. Hän
kaipaa läheisyyttä. Hän rakasti meitä ensin, ja siksi voim-
me rakastaa häntä takaisin. Hän maksoi suuren hinnan
antaen Poikansa meidän edestämme, että voisimme tulla
kaikkein pyhimpään palvomaan häntä. Minulla ei ole koi-
raa, mutta minulla on jotain vielä parempaa, kolme ihanaa
pientä lasta. Yksi parhaita asioita mitä voin isänä kokea on,
kun lapseni tulevat oma-aloitteisesti syliini, tai halaavat tai
antavat pusuja. Lähestyn heitä usein, halaan, suukottelen,
syleilen ja osoitan rakkautta monella tapaa. Isän ja äidin
sydän kokee tätä, saamme vastakaikua tai emme. Mutta
kyllä isän sydän aina pehmenee, kun yksi lapsista tulee lä-
helle ja tavalla tai toisella osoittaa rakkauttansa. Eikö Tai-
vaallinen Isä kokisi samoin?

Toiseksi palvonta on myös syvää kunnioitusta Jumalaa
kohtaan. Psalmi 96:9 sanoo: ”Kumartakaa (worship - pal-
vokaa) Herraa pyhässä kaunistuksessa, vaviskaa hänen kas-
vojensa edessä, kaikki maa.” Palvonta on Luojamme, tekijämme
kunnioittamista. Jumala peräänkuulutti rätä kansaltaan
Malakian kirjassa: ”Poika kunnioittakoon isää ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on mi-
nun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun
pelkoni?” (Mal. 1:6)

Uskon, että tarvitsemme molempia ainesosia, kun lä-
hestymme Jumalaamme. Tulemme hänen eteensä ilman

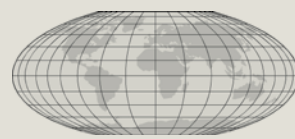

(rangaistuksen) pelkoa. Hän iloitsee, kun lähestymme
häntä, ja hän nauttii meidän seurastamme. Mutta tulem-
me myös hänen eteensä kunnioittaen häntä yli kaiken.
Pidämme pyhänä ja pyhitettynä hänen nimensä ja per-
soonansa yli kaiken. Ilo, riemu, täysi uskon varmuus ja
Herran pelko käsikädessä. Tällaisia palvojia Isä etsii.

PETRI KOSONEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Lähetysmatka Intiaan

Maaliskuun 14. päivänä, joka oli kostea ja viileä North Bayssä, alkoi matka, suuntana Intia. Toronton lentokenttä oli seuraava pysähdyspaikka, jossa tapasin pastori Paavo Korpelan. Olemme tunteneet toisemme jo pitkän ajan vuosien takaa, ja olemme kumpikin Karjalan poikia.

moderni kaikin tavoin.

Matka jatkui Bagdogra nimiseen itä-Intiassa olevaan kaupunkiin, jossa meitä vastassa oli Emmanuel ja Yabesh Samuel. Oli mieluista tavata vuosien takaa tutuiksi tulleet Intian ystävät, joiden kanssa jatkoimme matkaa Bihar osavaltioon Purnea kaupunkiin, jossa sijaitsee Soul Winning Mission ja Salem Pentecostal North India

Soul Winning Mission koulussa

Paavo Ganges virran rannalla

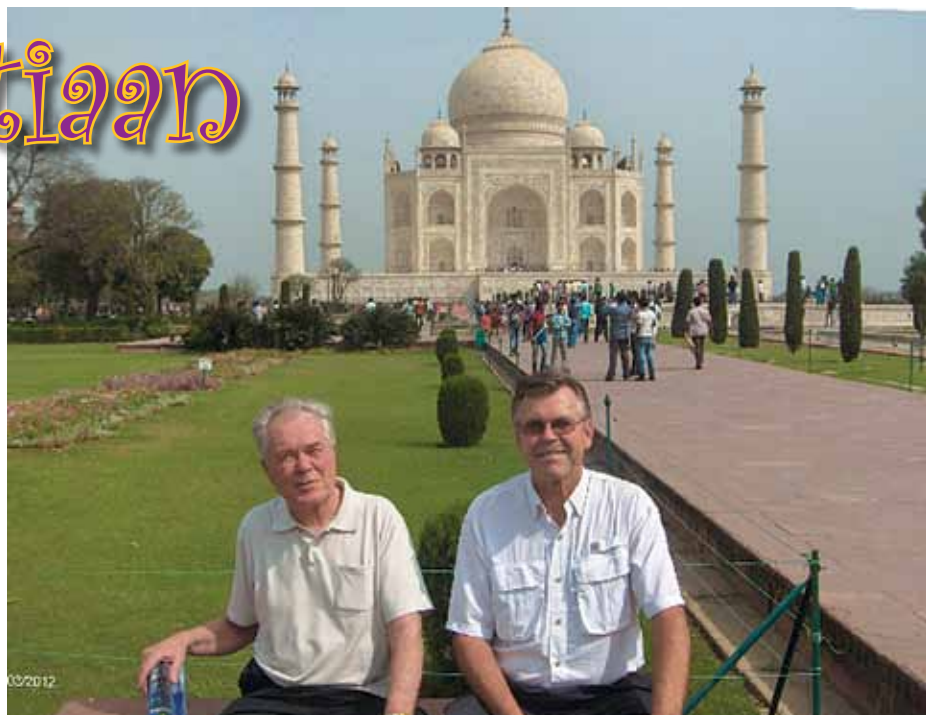
Tiesin, että jälleen rästä Intia-matkasta muodostuu hyvä ja antoisa. Tämä matka Intiaan on Paavon ensimmäinen, ja hänkin on valmistautunut vastaanottamaan erilaisuutta, jota on tarjolla runsaasti matkan päämäärässä.

Yhdessä jatkoimme lentomatkaa itään päin. Zurich Sveitsi oli matkanvarrella ja Delhi Intia oli päämäärä, jossa saimme tutustua Intian tuoksuihin ja ensimakuun heti alussa. Delhin lentokenttä oli uusi ja

seurakunnat.

Hyvin pian kauniin vastaanottotilaisuuden jälkeen alkoi vastuumme raamattukoulussa. Opetusvastuuta oli meillä molemmilla. Pastori Paavo oli odottanut suurella mielenkiinnolla saada päästä opettamaan raamatuntutuuksia nuorille, joilla on suuri halu oppia tuntemaan Jumalan Sanaa ja arvokkaita elämänohjeita, erikokoisille niille, jotka etsivät elämänsuuntaa ja Herran johdatusta.

Huomasimme kuinka nuoret olivat nälkäisiä saamaan tietoa ja opetusta. Opetusvastuuta oli runsaasti myös kauan uskossaolleen parissa. Annoimme neuvoja

Erkki ja Paavo Taj Mahalin edessä

Erkki opettaa raamattukoulussa (SWM)

ja jaoimme rohkaisusanoja heille, jotka olivat niiden tarpeissa, siinä toivossa, että monet rakentuisivat uskossa ja heidän uskonelämänsä olisi hedelmällistä vaellusta. Tapasimme monia, jotka muistivat Ester Greussin ja Bertha Mäkelän, jotka ovat olleet suurena siunauksena Intiassa, Kanadan seurakuntien läheteinä vuosien takaa. Työ Herrassa ei ole ollut turhaa. Se jatkuu ja on hedelmällistä, mistä olemme iloisia.

Varattu aikamme kului nopeasti ja pian tuli päivä jolloin piti lähteä kotiin päin. Haikein mielin hyvästelimme koululaisia ja henkilökuntaa maaliskuun 31. päivänä. Monet tulivat tapaamaan meitä vielä lähtöpäivänä ihan lahjojen kanssa.

Pastori Paavolla oli kolme toivomusta Intian matkalta, saada opettaa raamattukoulussa, käydä Ganges virran rannalla ja nähdä Taj Mahal. Kaikki kolme toteutuivat tällä matkalla, sillä kahtena viimeisenä päivänä saimme vierailla Agrassa, jossa on

tunnettu kuuluisa Taj Mahal, yksi rakennetuista maailman ihmeistä. Paavo totesi, että Intia on kaikkein erilaisin maa kuin missä hän on koskaan ennen käynyt. Liikenne oli ainutlaatuista. Kuinka niin moni auto, moottoripyörä, polkupyörä, rikshaw ja vielä joskus härkävaunu voi sopia yhtäaikaan niin pienestä välistä, että ei kolhaise toisia, on näkemisen arvoista. Toinen asia joka jäi hänelle mieleen, oli ihmisten paljous. Intian väkiluku laskujen mukaan aivan kohta tulee ylittämään Kiinan.

Valoisa puoli matkasta oli nähdä, kuinka evankeliumin työ on jatkunut ja Ester Greussin, Bertta Mäkelän ja toisten työ ei ole ollut turhaa, se jatkuu monella tapaa. Meillä oli tilaisuus nähdä raamattukoulu-, seurakunta- ja lastenkotityön menestyvän. Jälleen tämä Intian matka oli antoisa ja rikas, josta suuri kiitos taivaan Isälle ja monille esirukoilijoille. Kiitos Paavo, olit hyvä matkakumppani, milloin lähdetään uudelleen?

Lähetysmatkan varrelta

ERKKI INKILÄINEN JA PAAVO KORPELA

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 3 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604 321 0555 FAX: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara
Copyreading:
Helena Rantanen,
Anita Kuparinen

Special Edition

COMPLIMENTARY ISSUE

New But Not Unknown

"Pastor Darren! Pastor Darren!" a small voice calls. "I had a weird dream last night! I dreamed that I was eating a giant marshmallow, and when I woke up, my pillow was gone!" Soon, with a flip of her yellow hair, the girl disappears behind a partition and the conversation ends.

This is just one scene from a recent Sunday morning service at the newly named Bayview Family Church, the "daughter" congregation that is based out of Saalem, the Finnish Pentecostal Church of Toronto. The speaker was actually the Pastor's daughter Jessi, who was hiding behind a partition as she gave voice to Penny, a puppet. Penny is one tool that the new pastor has used to help the church live up to its name as a family church. As such, keeping the children involved and engaged is essential. After all, children are a part of every family in one way or another. As a family church, it is also heartening to see the Pastor's family involved in ministry here, with his wife, Linda, daughter, Jessi, and son, James, all present and actively involved in each service.

Although his position is new, Pastor Darren Godfrey is not unknown to the circles of this church. He has had much involvement in the past through Jubilance Ministries, a choir that has frequently visited Saalem. He began his training in theological studies at Queen's University in Kingston, and then Eastern Pentecostal Bible College (now Masters College and Seminary) in Peterborough. After graduating, he joined the staff at Queensway Cathedral, where he met his wife, Linda. Later on, the couple moved to Ottawa, which is where Darren was pastoring when he accepted the challenge to come and help

Pastor Darren and Linda Godfrey

in the strengthening and development of an English language daughter church at Saalem. At the time the invitation came, Darren and Linda already knew that they were being led away from their current situation in Ottawa. Long ago, having made the decision to be obedient to the leading of the Spirit above anything else, they knew after they received a call from Pastor Paavo Korpela in Toronto that this was where the Lord was leading them. Each step they took in that direction seemed to confirm it, so the family came ready and willing to serve during this crucial time in the life and ministry of Saalem. Some time passed in transition and planning, but Easter Sunday marked the official launch of Bayview Family Church.

One of the main goals of this change has been to redevelop the English ministry and strengthen the church's outreach, especially in its own community. Indeed, the launch service was made into a kind of community event, with hundreds of invitations going out for a pancake breakfast, Easter egg hunt, and other activities for the kids during an uplifting worship service that morning. Alt-

hough, many hours of prayer and planning went into this service, just as many hours of prayer and planning by the Pastor and church members have gone into the weeks since then. "In the weeks and months ahead," Darren comments, "We hope to see people from diverse backgrounds and circumstances touched and helped through our efforts; with an end goal of producing fully devoted followers of Jesus Christ."

If this church continues to focus on praying and reaching out with the love of God, there is no doubt that these goals will be reached, and that this church can become a light in the darkness for many lives in the city and beyond!

ANITA KUPARINEN

KID'S CORNER

George in Trouble

If one falls down, his friend can help him up. But pity the man who falls and has no one to help him up! (Eccl. 4:10)

"Remember, 'If one falls down, his friend can help him up.'" The teacher's voice echoed in George's mind as he woke up early. With a quick delicious breakfast his dad had made, George was on his way to school. His friend Malcolm would be surprised to see him waiting at the creek crossing.

Usually the creek had just enough water to soak your knees but, now, it had swollen into a major stream. "Funny, I have not noticed this before", thought George scanning the torrent. That's when he saw their favorite climbing tree laying in the stream with some roots still clinging to the soil. The massive tree reached far into the torrent.

George pushed warnings off of his mind, ran to the tree and climbed onto the floating trunk.

Half way up he saw a lot of stuff in the current, including pieces of lumber that were stuck in the branches up ahead. These he and Malcolm could use to make a float later, decided George, and started to work them loose. Just as he got the biggest piece free, the whole tree lurched, George almost fell off and lost the piece of lumber. With a crack, the last of the roots failed and the trunk splashed into the cold water. Immediately, the current spun the tree around, taking it towards the bridge. George had no time but to cling on to the big branches. The tree hit the bridge, roots first, throwing George down onto the trunk. He was barely able to cling onto the branches. Now his boots were heavy, his feet were cold, and he felt his hands getting numb. There was no way he could climb to safety. It was just matter of time, George realized, before the broken roots would give way again. Then the tree would slip under the bridge and head towards Rus-

hwater Canyon. George shook involuntarily; the Canyon was not called Rushwater in vain. "HEEEELLP" he screamed.

Right then Malcolm peeked over the bridge railing and George saw his friends' face go pale. For a moment everything went into slow motion. "HEEEELLP" yelled George, but Malcolm just stood there. Malcolm's mind locked up, all he could think was, "What to do, what to do?" Then he remembered that he had a cell phone in his pack back "for emergencies". This was one, his mind explained. Malcolm dug the phone up and with a shaking hand dialed the emergency number. "Emergency dispatch, how can I help you?" The calm voice made Malcolm think a little more clearly. While explaining the situation, he begun to visually scan around. Malcolm felt that it took forever for the person to understand what was going on. "HEELLP", yelled George, and the tree lurched again. Finally the voice said,

"Help is on its way", stay on the line..."

By then, Malcolm had grabbed a pair of oars he'd seen and had run back. He yelled to George, "See these; put them sideways between the bridge and the branches." George nodded, caught the first one, and put it sideways as instructed. Crack! A lurch of the tree caused the second oar to slip but the first oar worked. Then Malcolm heard the sirens in distance.

Soon the place was full of police, firefighters, media people and a helicopter. George, his rescue and Ecclesiastes 4:10 were the top news that evening. That's because George told everyone about the verse and how it had been ringing in his mind. Even months later people would still say, "If one falls down, his friend can help him up."

Pastor Tillander used the event in the local TV as an example of how we have a friend in Jesus who acted unselfishly doing

everything he could, like Malcolm had for George, and saved us from eternal destruction. The oar had held the tree long enough for George to be rescued. Similarly the spread arms of Christ on the cross call us to salvation while we still have time.

ESA ONTERMAA

THE REWARDS OF FAITH

*We will overcome all through God's embrace,
When God wraps you in his arms,
You will see that he means business,
That nothing is false, that all is real,
That in him is the truth,
God says of those who don't obey,
"Even though you're on top of the world,
With all the applause and votes,
You'll be mowed down flat," (Nahum 1:12)
Hope lies in the truth,
Hope lies on the same plane as faith and trust,
For to have hope faith is a must,
Faith, faith, faith in Jesus, it is our cornerstone,
Have faith, for through it we are blessed with hope, joy,
love, and grace,
Hope that God will make all things work,
Hope that God will redeem all,
Hope that even in suffering we will be glorified,
Joy through his glory and presence,
Faith will be rewarded with joy in the spirit,
Love will be given in return for faith in him,
Faith will make us realize God's unending love for us,
Grace because we have faith in the fact that Jesus will
forgive us our sins,
The rewards of faith are too great to be ignored,
"Have faith in me," says the Lord.*

Jacob Vander Ploeg

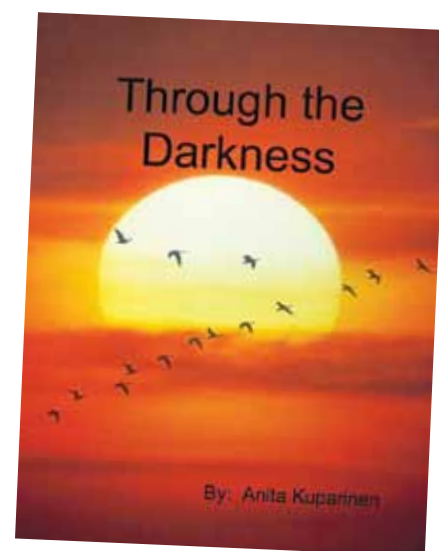
A Note from the Editor's Desk

I want to thank all of you who have written for this Todistaja Special Edition that is published three times a year, in February, June and October. If you have a story of what God has done in your life, please send it in. It might be a missions trip you have taken or a poem that God has given you (maximum word count 500). Be a blessing to others by sharing it with us. We want to hear from you!

I had the privilege of visiting Saalem Church in Toronto, ON last month and taking part in the Bayview Family Church service. On the front page, you will meet the new Pastor and his wife, **Darren and Linda Godfrey**. **Esa Ontermä** is the Family Pastor at the All Nation's Church in Lake Worth, Florida. He has a big heart for kids and loves to write stories for them. Check out "Kid's Corner!" **Jacob Vander Ploeg** is a young and very gifted poet whom I had the pleasure of meeting at the Family Celebration service in Thunder Bay. Read his poem called "The Rewards of Faith". You will also be inspired by **Kathy Milner's** story about how she came to know the Lord and God's faithfulness through a very difficult time in her life. Kathy lives in Victoria, BC with her family.

Anita Kuparinen is from Toronto and is an avid writer for Todistaja. She has written an article about her friend Tamsyn Neale's trip to Nigeria. Anita has also written an e-mail book cal-

led, "Through the Darkness", which I have had the pleasure of reading. I recommend it highly for all you readers who love Christian fiction ro-

mance. Synopsis: *When Johanna Holt loses her parents in a tragic car accident, she is devastated. During the dark days after their death, Johanna doesn't know how she can go on, but even in the midst of the darkness, the light of faith breaks through and Johanna finds peace and joy. Will she also find love?* For more information on getting this e-mail book go to: <http://www.smashwords.com/books/view/150585>

Outi Alopaeus
editor@todistaja.com

Living Water

Tamsyn Neale, 18, in Nigeria.

A well that the team was fixed, now gave clean, running water.

Some children fetching water from a nearby river. Since then, a well has been built in that village by another team.

This morning I brushed my teeth, washed my face, and drank a glass of water. Clean water. Water that won't make me sick after I drink it. It's something that I admit I've often taken for granted living here in North America, though it's something millions of people around the world do not have. An energetic young lady in Richmond Hill, Ontario has made providing some of these people with clean water her passion.

Alongside International and TETMI (The Evangelizers Team Ministries International) Tamsyn Neale, 18, along with 10 others from Southern Ontario made a trip to Nigeria in November 2011 to help do just that. During her two-week trip, Tamsyn and her team, in a joint effort with some Nigerian volunteers (including several medical students), worked to fix more than half a dozen wells. Besides fixing the wells, members of the team also spent time running medical clinics in a different village each day, providing medical attention, and eyeglasses to people who were in need of them.

One sight that Tamsyn will not soon forget is that of a young woman getting water from a river with a pail. When she

Tamsyn with some grade 10 students at the TETME secondary school.

dipped the pail in the water, the pail could no longer be seen, the water was so dirty. The dirty water would most likely make her sick, possibly even kill her, yet without it, she and her family would die. Fortunately, this was the last time the girl had to use the contaminated water. Soon after, the well that Tamsyn's team was working on was fixed, and clean water was available to this woman, and many other families in the area.

This team of workers also had another motive for what they were doing. Besides clean water and medical attention, they were also there to show these people the love of God. Tamsyn herself had the opportunity to pray with some children. One boy at a primary school she was visiting came to Tamsyn and said, "Let us pray!" So they did. Then a few other children joined them. Then a few more. Before long, they had dozens of children all praying together! That is another image from this trip that will forever be impressed into Tamsyn's mind.

Tamsyn doesn't know when she will be able to go on another trip like this one, but in the meantime, she plans to work to raise funds right here, and use that money to help build and fix wells and water treatment systems in areas of the world that don't have them. This is her own way of showing God's love to a hurting world, and showing the meaning of the words of John 4:13-14, "Everyone who drinks this water will be thirsty again, but whoever drinks the water I give him will never thirst. Indeed, the water I give him will become in him a spring of water welling up to eternal life."

ANITA KUPARINEN

For more information:

<http://www.partnersinternational.ca/> <http://www.partnersinternational.ca/alongside/home.html>
<http://www.partnersinternational.ca/alongside/support.html>

Make a Pearl

A pearl is beautiful, but is formed as a result of irritations and challenges. Can God make something beautiful from pain, grief and hardship?

I can't say that I had many hardships growing up. I was blessed with loving parents who raised me with solid values and principles. It was during my teenage years that I began questioning the reason for my existence.

When I was 16, I went with a High School friend to her church youth group meeting. There I heard testimonies from young people who had received Jesus Christ as their personal Saviour. It was a week later that I came home from school with a burning desire to read the Bible. I found the Gideon New Testament that I had been given in Elementary School and looked up some of the suggested readings. As I read Psalm 84, I found myself crying out to God. I started praying and gave my heart to God and made the decision to serve Him for the rest of my life.

I was amazed at the transformation in my heart. Attending my

girlfriend's church became my favourite part of each week and with the encouragement and support of my new Christian friends, I was disciplined to follow Jesus.

In my early twenties, I began my career as a medical laboratory technologist. In my first year of working at Victoria General Hospital, I started dating a young man who was a devoted Christian. We married and within a few months, Stan's career took us to Prince George, where I also continued working at the local hospital.

Climbing the 'ladder of success' became dissatisfying for Stan. Our greatest joy was leading the youth ministry at our church. Returning from a business trip to Toronto, Stan stopped to visit his brother's family at Teen Time Ranch, north of Edmonton. His brother was the ranch manager for Teen Time's Christian Camp ministry. After hearing that they needed a lodge manager, Stan felt impressed by God to take the position. So, we sold most of what we owned and moved to the ranch to be involved in full time youth ministry.

It was there at the ranch that our son, Roy Douglas, was born. After a couple of years working with Teen Time, we moved into Edmonton. Stan subsequently took a position with a land development and property management company that would include a move to Fort St. John, BC.

Once again, we devoted ourselves to youth ministry at our church. The challenges we met in this town made me dig deeply into God's Word.

One morning in mid April, we began the day urgently in prayer. Stan had been having problems with the water pump in the well that serviced our trailer park development. It wasn't long before Stan came rushing back into the house praising the Lord because he had been able to get the pump working again. Later that evening, as he went out to check on the well again, I sat down to do my Bible Study which was on "peace". The scriptures I learned in that study would help sustain me through the nightmare of that night. I went to bed knowing Stan had planned to work late. Around midnight, I sat bolt upright in bed, compelled to go look for Stan. When I finally enlisted help, his body was discovered in the bottom of the well. He had been asphyxiated by a pocket of sour gas from the well.

Thus began my journey into single parenthood. Three weeks after Stan died, our son, Roger Stanley was born. It was a joy to hold and nurse my new baby as we were comforted by God's Holy Spirit and the sustaining power of His Word.

Has something beautiful come from the struggles and challenges? God has been faithful. I remarried, and Peter has been a wonderful father to Roy and Roger and we have a beautiful daughter, Margaret, whose name means PEARL.

"My peace I give unto you, not as the world gives, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid."

KATHRYN MILNER

Take Hold of Eternal Life

This column provides a brief overview of God's plan of salvation, and tells you how to be a child of God.

1. Every human being is a sinner.

"For all have sinned, and the glory of God" (Romans 3:23). Sin condemns a person to eternal punishment.

2. God loves you.

"For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life" (John 3:16).

3. **Jesus is the only Savior.** "Neither is there salvation in any other, it has no other name under heaven by which we must be saved" (Acts 4:12).

4. **You need to repent of your sins,** ask forgiveness and believe in Jesus' atoning work on the cross, and personally accept Jesus Christ as your Lord and Saviour. When you receive Jesus, you become a child of God. "But as many as received him, to them gave he power to become children of God, to those who believe in His name" (John 1:12). This is called new birth "... Who is born again from above, it can not see the kingdom of God" (John 3:3).

5. Pray like this:

The Lord Jesus, I understand that I am a sinner, and I believe that You died on the cross for me. I would now like to open the door to my heart and accept you as my Savior and Lord. You control everything from now on and help me to live according to Thy will.

If you prayed that prayer with a sincere heart, you are now a child of God, saved, and on your way to eternal life.

The Prodigal Son

Tears fall and stain the page
Of her precious Holy book
She sits and weeps everyday
For the one that Satan took.
Caught within the shifty grasp
Like steel bound chains.
Her prayers are lifted up
Despite incessant pains.
She often tries to understand
How did things go wrong?
Did she not try to teach of Christ
So his faith would grow strong?
She lifts up her weary hands
For her wayward teen
Fervent intercessory prayer
For God to intervene.
Her constant prayer is
That God will bring to stay
The one caught in the trap
The one Satan led away.

Danette Kettwich

Loon Lake Summer Camp

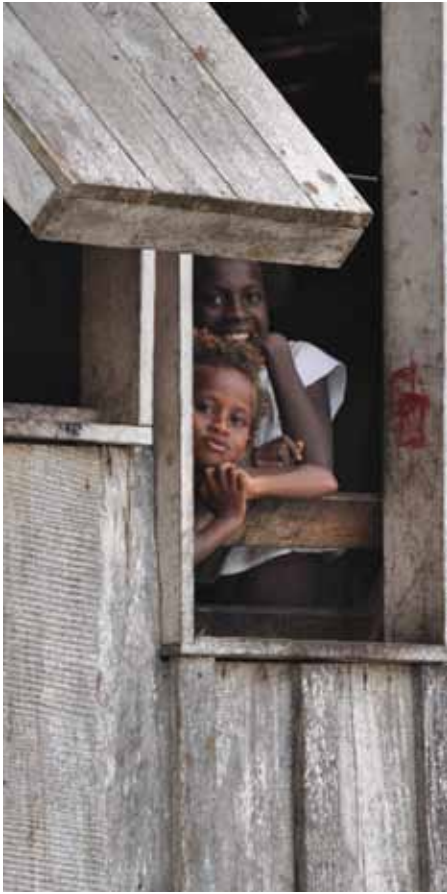
August 19th to 24th

- Swimming
- Canoeing
- Hiking
- Canteen
- Crafts
- Bible Skills
- Camp Fires
- Wacky Skits
- Fun Games
- Friends
- Sports

Ages 8 to 17
Come join us for a fun and great time!

Questions or to register email: jarnomk@gmail.com

Put on by: Vancouver Finnish Bethel Church

Pylväiden päälle luonnonmateriaalista rakennettujen talojen lomasta juoksee kymmeniä uteliaita lapsia. Lapset ympäröivät vieraat. Maleitan teknillisen instituutin opettaja, Benhard Bako'tee tuntee kylän hyvin. Hän pyytää meitä odottamaan. Hän ei kerro minne hän menee, mutta hetken päästä hän tulee hymyillen takaisin pienen laguunin rannalta olevasta talosta. - Kaikki on hyvin. Keskustelin kylän bigmanin kanssa ja hän toivottaa teidät tervetulleiksi. Saatte vapaasti kävellä kylässä ja ottaa valokuvia.

Lilisianan kylässä asuu langa-heimoon kuuluvia kalastajia. Kyläläisillä ei ole autoja eikä polkupyöriä. He menevät lähellä olevan Aukin kaupungin torille yhdestä puusta koverretuilla kanooteilla. Kanootti on heille luovuttamaton osa arkista elämää. Kanootilla haetaan elintarvikkeet ja poltopuut. Lapset melovat kanooteilla kouluun ja opettajat tulevat aamulla kanootilla kouluun. "Pihapiiri" on laguunista juoksevan joen suvantokohta. Perinteellisellä tavalla luonnonmateriaalista rakennettujen talojen keskellä on kirkko. Suuri rakennus

Kylänvanhin on avain yhteisöön

Lilisianan kylän lapset ovat iloisia nähdessään vieraita.

Benhard Bako'tee.

Kanootit on tehty yhdestä puusta.

Kanootilla kirkkoon.

dystettyjä tonnikalvoja. Ansaattu arvovalta melanesialaisessa kulttuurissa kylän Bigman, vanhin, johtaja nauttii suurta arvovaltaa. Bigman ei ole iältään kylän vanhin, vaan hän on useimmiten ansainnut aseman osoittamalla viisautta yhteisten asioiden hoidossa. Usein menestyksellisesti toimineen kylänvanhimman poika perii isänsä statuksen. Hait olivat aikaisemmin Lilisianin kylän asukkaiden palvonnan kohde. Rahana he käyttivät delfiinen hampaita. Nykyisinkin kylän miehet kutsuvat delfiinejä hieromalla kiviä vastakkain veden alla. Sadat delfiinit saapuvat kylän edustalle. Perinnettä vaalitaan, mutta nykyisin kyläläiset eivät enää pyydystä delfiinejä.

Saaren asukkaita vietiin purjelaivoilla 1800-luvun lopussa siirtotyöläisiksi Australian Queenslandiin. Hudson Taylorin toiminnan innoittamana Florence Young ystävineen aloitti saarilta tuotujen työläisten keskuudessa hengellisen työn. Uskoon-

tulleet, sokeriruokoviljelmillä työtä tehneet saaristolaiset palasivat koteihinsa ja aloittivat siellä evankelioimisen. Lisianan kylässä työ alkoi vuonna 1904.

Uutinen hiekkarannalla

Kyläläiset suhtautuivat useita vuosia hyvin varauksellisesti lähetystyöhön. He eivät halunneet luopua perinteellisistä uskomuksistaan ja viidakossa olevista alttareistaan. Kylän silloinen Bigman kuunteli evankeliumin julistajia. He pystyivät omalla äidinkielellään kertomaan Jeesuksesta, joka oli kyläläisille täysin uusi asia. Bigman pohti kuulemaansa useita kuukausia. Sitten hän kutsui kyläläiset koolle kaapealle, mutta pitkälle, hiekkaiselle rantakaistaleelle. Rantaviiva täyttyi kanooteista ja ihmiset hakivat auringolta suojaa suurten palmujen varjosta. Lapsetkin istuivat hiekkalla hiljaa ja kuuntelivat kuinka Bigman kertoi tullessa kristityksi. Ihmiset kuuntelivat ja osoittivat julkisesti tunteensa. Lähes puolet kyläläisistä halusi seurata kyläpäällikön, Bigmanin tavoin Jeesusta. Merellä oli meneillään tonnikalvojen vaellus. Miehet lähtivät kanooteillaan kohti merta. Samaan aikaan osa kyläläistä keräsi metsässä bambuja ja kookospalmun lehtiä. He aloittivat kirkon valmistamisen kylän ainoalle, kuivalle paikalle. Yli sata vuotta on kulunut.

Kylässä on todellinen ammattimies, joka kaivertaa kyläläisille perinteellisiä kanootteja. Hän on kaivertanut myös suuren rummun. Kumea rummutus kutsuu kyläläiset sunnuntaina jumalanpalvelukseen. Aluksi tuntuu, että takova ääni katoaa merelle ja viidakkoon, mutta hiljalleen kyläläisiä tulee kohti kirkkoa. Oven edessä on suuri puulaatikko. Ihmiset tuovat lahjana simpukkoja, kuorittuja kookospähkinöitä, rambutaneja, taroja ja jaloistaan sidottuja kananpoikia. Ihmiset laulavat sydäimestään vanhoja hengellisiä lauluja. Kylän Bigman hymyilee ja lausuu Herran siunauksen kwara'en kielellä. Viimeisimmät sanankuulijat saapuvat kanooteillaan jumalanpalvelukseen. Anglikaanit ovat Salomonin saarten suurin kirkkokunta ja sitä seuraa South Sea Evangelical Church. Malaitan saarella sijaitsevan Lilisianan kylän asukkaista puolet kuuluu viimeksi mainittuun ja puolet katoliseen kirkkoon.

EERO KETOLA

Baltian juutalaistyön uutiskirje

Kevättalvi oli erittäin kiireinen, alkuvuosi Sar Shalom-konferenssin järjestelyissä ja sitten maa-

liskuussa toteutuksessa ja heti jatkoksi Riikaan, Pesah-konferenssi ja pääsiäismatka.

Saimme jo perinteiseen Sar Shalom-juhlaan monia vieraita kotimaan lisäksi, Latviasta ja Liettuasta oli lähdetty juhille mukaan. Pääpuhujavieraana meillä oli juhlilla CPM:n (Chosen People Ministries) Euroopan työn koordinaattori ja Saksan johtaja Vladimir Pikman Berliinistä Beit Sar Shalom seurakunnasta. Hänen sanomansa oli erittäin selkeä ja koskettava. Leipää olemme tämän vuoden puolella toimittaneet kaksi rekka-autollista Latviaan, yhteensä noin 180 m³. Palaute leipälähetyksistä Latviasta on ollut koskettavaa ja samalla rohkaisevaa. Leipä on voitu jakaa yhteistyökumppaneidemme avulla Ogesta eteenpäin. Kevään toinen kohokohta on ollut Pääsiäismatka, joka tänä vuonna kohdistui Riikaan. Mukana oli jälleen runsaasti

uusia ystäviä. Innokkaita tiimiläisiä oli lähtenyt mukaan eri puolilta Suomea, yhteensä 40 henkeä.

Viime viikonloppuna meillä oli vieraita Moskovasta CPM:n Venäjän maa johtaja Kiril Polonkiy, sekä kaksi muuta messiaanista pastoria. Heidän kanssaan saimme olla Mänträ-Vilppulassa sapattiatierialla, Merikarvialla Satakunnan helluntaiseurakuntien veljespäivillä ja Kiikoisissa päivätilaisuudessa. Lisäksi järjestimme vielä iltatilaisuuden Karmel-Kodilla. Moskovalaiset tulivat noutamaan raamattulähetystään, joka on taas aivan oma tarinansa.

TOIVO JA MALLA MÄKI

VIA BALTICA TEAM [HTTP://VIABALTICA.WS/VIA/](http://viabaltica.ws/via/)
TUKESI: [HTTP://VIABALTICA.WS/VIA/TUE-TYOTAMME/](http://viabaltica.ws/via/tue-tyotamme/)

Suurin kiitoksen aihe

Olosuhteiden pakosta, yhtenä keväänä jouduin paljon lepäämään ja olemaan hiljaa. Oli aika ajatella monenlaista. Joidenkin vanhojen laulujen sanoma erikoisesti puhui minulle.

Eräs niistä kiittää Jumalaa näin: "Oi kiitos Jeesus, kun pelastit Mun kautta kallihin veren! Vaikk' mitä maailma tarjoisikin, On aartein veri. On musta pukuni valkoinen, siin' seison keran eess' istuimen Mä kautta veren, oi veren." Ja eräs toinen laulu toteaa: "Oi rakkaus, sä tuskas aateloima, Nyt eessäs tahdon maahan kumartaa. On ylistet-

ty pyhän veren voima, Se kurjan kuolemasta pelastaa. Saa lunastettu laumas luokses tulla. Sen kohta kutsut päälle pilvien. Saan minäkin! Ei ansiota mulla Kuin arvet lyömieni naulojen."

Ei unohdeta sitä, että suurin ylistyksen ja kiitoksen aiheemme on Jeesuksen ristillä vuotanut veri. Saamme yhtyä laulamaan: "Oi kiitos Jeesus kun pelastit, mun kautta kallihin veren." Hän kuoli, että me saisimme elää. Sinua siunata tahdon kulkiessasi eteenpäin Jeesuksen seurassa, ei omiin ansioihin luottamaan, vaan Häneen ja Hänen täytettyyn työhönsä turvautuen.

SAARA ROSSI

Ajatuksia saunan kynnyksellä

Kesäillan rauha kun kultaa maan
Ja hiljentyy äänet työn.
Pihapiirinkiin laskeutuu hiljaisuus,
Ja alkaa rauhaisa yö.

Emolinnut pesässä kyyhöttää,
Ja höyhenin munia peittää.
Pian sirkutus alkaa kuulua
Saa poikaset kuorensa heittää.

Kaivon korvalla kukkiva omenapuu,
Kuin huntu on valkoinen yllään.
Myös töitä Luojansa todistaa
Joita matkia kukaan ei voi.

Kuka kertoa saattaisi kellekään,
Edes hitusen tuoksuista kesän,
Väri loistosta kukkien kauniiden,
Tai laulusta lintujen tuhanten.

Veden välke ja liputus laineiden,
Vievät rannoille tuhanten järvien.

Vedet vapaat koskissa porhaltaa,
Kunnes tyyntyvät suvantoon rauhaisaan.

Me luojalta lahjaksi saatu on kaikki,
Rikkaus luonnon ja elämän tien.
On turmeltu paljon jo luontoa Luojan,
Kai matkamme päässäkin turmio lie.

On maailma paha ain pahemmaks käy,
Väkivalta ja terrori raastaa.
Kaikki media törkyä pullollaan,
Ja täysillä levittää saastaa.

SAUNA VILI

Loon Lake Summer Camp

August 19th to 24th

- Swimming
- Canoeing
- Hiking
- Canteen
- Crafts
- Bible Skills
- Camp Fires
- Wacky Skits
- Fun Games
- Friends
- Sports

Ages 8 to 17

Come join us for a fun and great time!

Questions or to register
email: jarnomk@gmail.com

Put on by: Vancouver
Finnish Bethel Church

UUTISPALSTA

LÄNSI-AFRIKASSA

Nigerissa on vakava ruokakriisi. Vaikka vuoden 2010 sato oli hyvä, niin vuoden 2011 (satunnaiset saateet siellä täällä) heikko sato aiheutti monille perheille vaikeuksia saada riittävästi ruokaa. Ainakin 200,000 pakolaista on tullut Libyasta ja arviolta 25,000 ihmistä on ylittänyt rajan Malista Pohjois-Nigeriin tänä vuonna. Kasvava kysyntä elintarvikkeista aiheuttaa hintojen nousua.

Arviolta kuusi miljoonaa ihmistä Nigerissä (yli puolet kylistä) ei tiedä kuinka saada ruokaa tänä vuonna. Monet myyvät eläimiä tai ostavat ruokaa velaksi. Toiset lähettävät perheenjäseniään naapurimaihin työtä etsimään.. ERDO työskentelee eri kumppaneiden kanssa, Kanadan Foodgrains pankki mukaan luettuna, toimittaakseen ruoka-apua kuuden kuukauden ajaksi tuhansille perheille niin kaupungeissa kuin maaseudulla. Näin ihmiset voittavat aikaa korjatakseen 2012 sadon.

Rukousaiheet: - Jumala ilmentyisi voimakkaasti auttajana, lohduttajana ja oppaana miljoonille tällä alueella tänä aikana. - Evankeliumi leviäisi ja ihmiset löytäisivät toivoa Jeesuksessa Kristuksessa. - Riittävä sade saisi pudota koko alueelle ja että tämän kuuden kuukauden projekti onnistuisi tyydyttävästi kunnes uusi sato voidaan korjata.

WEST AFRICA

Please pray for God's intervention in the severe food crisis in Niger. Although there was a good harvest during 2010, the patchy rains and poor harvest in 2011 have left many without enough food to sustain their families. At least 200,000 refugees have come from Libya, and an estimated 25,000 people have crossed over the border from Mali into northern Niger this year. The increasing demand for supplies has also increased food prices.

An estimated six million people in Niger (more than half of the villages in the country) are at risk of food insecurity this year. Many are selling animals or going into debt to buy food. Others are sending family members into neighbouring countries to try to find work. ERDO is working with various partners, including the Canadian Foodgrains Bank, to provide food assistance for six months to thousands of families in urban and rural areas, giving people time to harvest the 2012 crops and have greater food security.

Please pray that God will reveal Himself as provider, comforter and guide to millions in this region during this time. Pray that the gospel will spread and people will find hope in Jesus Christ. Pray also for good rain to fall across the region and that this six month project will be successful at meeting needs until a new crop can be harvested.

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Lauri Matias Puiras, 85 vuotta

“Autuas se mies...joka rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yöt! Hän on niin kuin istutettu puu vesiojain tykönä, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakstu; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy” (Psalmi 1:1–3).

“Vanhurskas viheriötsee kuin palmupuun, hän kasvaa kuin Libanonin setri. He ovat istutetut Herran huoneeseen, he viheriötseivät meidän Jumalamme kartanoissa. VIELÄ VANHUUDESSAAN HE TEKEVÄT HEDELMÄÄ, OVAT MEHEVÄT JA VIHANNAT ja julistavat, että Herra on vanhurskas, hän, minun kallioni, ja ettei hänessä vääryyttä ole” (Psalmi 92:13–16).

Yli kaksikymmentä vuotta sitten opin tuntemaan Laurin ja hänen edesmenneen puolisonsa Allin. Tapasin tämän ahkeran pariskunnan ensiksi Thunder Bayn Saalem-Seurakunnassa. Pian näinkin heitä päivittäin, kun he antoivat minulle, uudelle siirtolaiselle, työpaikan. Muistan Laurin huolehtivana, lempeänä ja hyväntuulisena, jota hän on edelleen.

Lauri kertoo elämästään: - Synnyin Soinessa 4.4.1927 Hilma (os. Haavisto) ja Matti Puiralle. Kasvoin neljän siskoni kanssa. (Laurin huumori kukkii huomauttaessaan, että hän taisikin olla neljän tytön joukossa vahinko).

Nuoruudesta Laurille on jäänyt mieleen kutsunta armeijaan ja matka härkävaunuissa Pohjoiseen ”ajamaan saksalaisia pois”. Hän oli silloin 18-vuotias. - Miehet alkoivat loppua sodasta, niin otettiin 18-vuotiaita ja nuorempiakin maata puolustamaan. Selvisin vähällä, pääättelee Lauri.

Elämänkumppani Laurille löytyi Alli Hakalasta vuonna 1951. Samana vuonna perhe

muutti Kanadaan. Lauri kertoo, että ovet Kanadaan olivat auki ja oli helppo saada työlupa. - Tein metsätöitä ja ajoin sahatavaraa Korpela-Mäki sahamyyllylle. Tämä ensimmäinen työpaikkani oli Chapleausissa. Olin oloihini tyytyväinen. Meillä oli lämmin koti.

Perhekin lisääntyi, kun Alli ja Lauri saivat kolme lasta, Reijon, Mirjan ja Jarmon. Perhe on ollut tärkeä Laurille. Nyt vanhoilla päivillään hän erityisesti nauttii lastenlapsista

ja heidän lapsistaan.

Lauri kertoo myös, miten hänen elämäänsä tuli muutos. Paikkakunnalla vieraili kiertäviä saarnaajia, joita Lauri perheineen majoitti. Hänellä oli tapana kysyä, että tarvitseeko työntekijä majapaikkaa.

- Erään kerran luterilainen kiertävä pappi tuli meille päin ja pyysin häntä majoitukseen. Sanoin: ”Tule meille. Meillä on tyhjä huone.” Hän tuli. Illalla, kun olimme kahvilla, tämä iso, riski mies huomasi minun herkän mielen-tilani ja kysyi, josko hän saisi siunata minua. Myönnyin heti. Tiedän, että siitä hetkestä elämäni muuttui. Aamulla jäi tupakat ja muut paheet elämästäni. Olen kokenut, kuinka Jumala on auttanut erilaisissa tilanteissa. Olen menettänyt vaimoni ja tyttäreni. Neljä kertaa on sydämeni pysähtynyt. Olen ollut kuolemaa lähellä näin monta kertaa. Kuitenkin, kun murhe on lähellä, on myös lohdutus lähellä. Tiedän, että usko Jeesukseen on auttanut. Minulla on varma luottamus Häneen. Hän on kaiken pää ja auttaa yksilö-ihmistä.

Kysyn Laurilta, mitä hän haluaisi sanoa lapsilleen. Pyydän häneltä niin sanottua motolausetta. Laurin sanoma sisältää oleellisen, sen kaikkein tärkeimmän: - Kristus on ainoa turva, pelastaja elämässä ja kuolemassa. Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa!

Lauria ajatellessa tulevat mieleeni tämän kirjoituksen alussa olevat Raamatun paikat. Silmiini tulee kuva vankasta, jo kauan kasva-neesta puusta. Lauri itse heittää, että “latva on jo alkanut kuivettua”. Siihen lisään, “mutta juuret ovat hyvässä maassa ja runko nojaa iankaikkiseen Elämän Puuhun.”

PÄIVI SALOKARI

Eino Ryösän muistolle

Eino Ryösä, 85 vuotta, kuoli Sudburyn sairaalassa 23.2. 2012. Hänen poismenonsa oli yllätys meille, hänen perheelensä, vaikka hän pienessä ajassa kiihtui ja menetti yli 40 paunaa. Melkein loppuun asti hän jakoi Todistaja-lehteä ja hoiti maallisia asioitaan.

Hänen lääkärinsä ei ollut tunnistanut hänen oireitaan, eikä ollut lähettänyt häntä tutkimuksiin, ennen kuin hän oli liian heikko menemään niihin. Veimme hänet sairaalaan ja siellä seuraavana aamuna kuulumme toiselta lääkäriltä, että hänellä oli vain muutama päivä elinaikaa, korkeintaan muutama viikko. Kun lääkäri kysyi, voiko sitä hänelle kertoa vastasin, kyllä voi, hän on kristitty. Kahden viikon kuluttua kosketin hänen kylmennyttä otsaansa. Herra oli ottanut uskollisen palveli-

jansa kotiin.

Eino oli syntynyt Valkeasaarella, Venäjällä, mikä oli kuohuksissa jo silloin. Kun hän oli nuori poika, huhuttiin että inkeriläiset viedään Siperiaan. Ihmiset pakenivat metsiin ja sieltä kauemmaksi. Ryösät pääsivät töihin eräässä kaupungissa ja olivat siellä niin kauan, kun Einon isä kuoli keuhkosityöpään. He palasivat etelämpään ja Einon äiti halusi muuttaa läheiseen kaupunkiin. Kuitenkin sinne matkalla, hevosella vedettävistä vaunuista irtosi pyörä ja matka estyi.

Myöhemmin tässä kaupungissa, piirityksen aikana kuoli valtava määrä ihmisiä nälkään. Eino oli nuorena poikana saksalaisten sotilaiden leirillä, jossa hän sai ruokaa. Eräänä päivänä hän sotilaiden kanssa teki nuoti-on ruuanlaittoa varten. He saivat kuolemantuomion, koska oli sotatilanne. Eräs sotilaista

puolusti nuorta poikaa ja pelasti hänen henkensä. Saksalaiset myöhemmin lähettivät inkeriläiset junilla Viroon, missä he viipyivät pari vuotta.

Sen jälkeen Suomesta käsin heidät haettiin Suomenlahden yli laivoilla Suomeen. Sodan jälkeen venäläiset vaativat entisiä asukkaitaan palaamaan Venäjälle. Lukuisa joukko pakeni Ruotsiin, niiden mukana Eino. Sieltä hän muutti Kanadaan, missä hän työskenteli metsäkämpillä, pohjoisessa. Tänä Porcupinen aikana hän tuli uskoon. Siitä alkaen hän oli mukana evankeliumin levittämisessä, radioja lehtityön sekä puhelinhartauden kautta.

Uskon, että tätä työtä varten Jumala varjeli hänen elämänsä niin monta kertaa. Uskollinen todistaja on Herransa luona. Hänen muistonsa elää.

HELMI RYÖSÄ

Surematon suru – elämän JARRU

OSA 4: SURU ERI TILANTEISSA

Tässä artikkeli-sarjassa tarkastellaan suruprosessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeän laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme taakkoja, lisäämättä niitä? "Vastaa minulle, Herra! Vastaa pian, kauan en enää jaks! Älä kätke minulta kasvojasi, muutoin olen haudan partaalla". (Ps. 143:7)

Eräs vaikeimmista menetyksistä on lapsen kuolema. Sen myötä menetetään myös kaikki lapsen liitetyt toiveet ja odotukset. Vanhemmasta saattaa tuntua, ettei heidänkään elämällä ole enää merkitystä. Jos lapsi kuolee onnettomuuden yhteydessä, vanhempien itseluottamus asetetaan koetukselle, onhan osa vanhemman roolista pitää lapsi turvassa. Murskaavia syllisyyden tunteita tulisi käsitellä sielunhoitotilanteessa. Itselle anteeksiantaminen on joskus vaikeampaa kuin toisille anteeksiantaminen.

Lapsen kuoleman jälkeisillä syllisyydentunteilla voi olla monia lähteitä: Kulttuurista syllisyyttä edesauttaa se, että yhteisöt yleisesti olettavat vanhempien pitävän lapsistaan huolta. Kausaalisessa syllisyydessä vanhempi on mielestään "aiheuttanut" lapsen kuoleman, esim. auto-onnettomuus tai perinnöllinen sairaus. Moraalisessa syllisyydessä vanhempi kokee, että lapsi kuoli johtuen heidän nykyiseen tai menneeseen elämäänsä liittyneeseen moraalisesta ongelmasta, esim. lapsen kuolema koetaan rangaistuksena äidin nuoruudessaan tekemästä abortista. Henkiinjäämisyllisyyttä on myös tyyppistä surevilla vanhemmilla: "Miksi lapseni kuoli, enkä minä?" Paranemissyllisyydessä vanhemmat kokevat, että elämän jatkuminen epäkunnioittaa kuolleen lapsen muistoa ja osoittaa,

että he eivät riittävästi rakastaneet lasta. Nämä ovat kuitenkin vääristyneen syllisyyden aikaansaamaa ajattelua, josta auttaja voi tukea surijaa yli.

Myös vanhempien identiteetti saattaa muuttua. Milaista onkaan olla kuolleen lapsen äiti tai isä? Mikäli perheessä on muita lapsia, sisaren kuolema saattaa olla traumatisoivaa jäljelle jääneille. Pahinta on, jos sisaruksesta tehdään syntipukki, syyllinen tai jos hän kokee, että hänen pitää omalla elämällä korvata kuollut sisar. Ei siis ole terapeutista nimetä kuoleman jälkeen syntyvä lapsi kuolleen lapsen mukaan. Kukaan toinen ei voi koskaan täyttää kuolleen lapsen jättämää tyhjää paikkaa missään perheessä ja kuolemaa pitää surra. Avoin ja rehellinen tunteista puhuminen on tärkeää kaikkien perheenjäsenten kesken ja tähän auttajan tulee perhettä rohkaista. Tunteita ei pitäisi koskaan lakaista maton alle. Myös pienille lapsille tulee antaa tähän mahdollisuus. Käsittelemättömät tunteet traumatisoivat ja vaikuttavat elämään vielä pitkään tapahtuman jälkeen. Silti kipu on joskus niin suuri, että sitä on vaikea käsitellä. Edes ystävät ja sukulaiset eivät aina tiedä kuinka reagoida näin suureen kipuun, erityisesti kun aikaa on jo kulunut kuolemasta. Sureva saattaa kuulla kommentteja, että hänen olisi jo aika päästä asian yli ja jatkaa elämää... Tällaiset (hyvää tarkoittavat?) kommentit kuitenkin vain lisäävät surevan surua. Aivan kuin surulle ei edes olisi oikeutusta! Koska ihmiset surevat eritavoin, voi joskus avioliitto olla vaarassa lapsen menetyksen takia. Ei aina ymmärretä toisen tapaa surra ja saatetaan syytellä ja syllistää.

Surevat vanhemmat joutuvat opettelemaan elämään ilman lastaan ja kaikkea sitä, mitä lapsen sosiaaliseen ver-

kostoon liittyi. He joutuvat käsittelemään vaikeita tunteita, vihaa, syllisyyttä, surua. Usko antaa lohtua, sillä kuolema ei olekaan lopullinen ero. Vaikka mikään ei tässä elämässä enää ole samoin kuin ennen lapsen kuolemaa, elämä kuitenkin jatkuu, eikä oman uuden paikan löytäminen siinä sittenkään ole mahdoton tavoite. Tutkimusten mukaan vanhemmat, jotka pystyvät siirtämään vanhemman roolinsa auttaakseen toisia, esim. sururyhmässä, saattavat löytää uuden tarkoituksen elämälleen ja surulle. Surevan läheisten on tärkeää ymmärtää, että lapsen kuolemaan liittyvä suru ei koskaan lähde pois. Se on uusi tumma väri surevan loppuelämässä, mutta ajan kuluessa, tosin joskus vasta vuosien päästä, mukaan tulee myös muita värejä, jotka värittyvät tämän tumman värin läpi.

"...Herra kuulee minun itkuni äänen" (Ps. 6: 8).

...jatkuu...

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

Perhe palsta

Timanttihäät

Kesäisen kauniina, Helluntai-sunnuntaina, kesäkuun 1. päivänä vuonna 1952 vietimme häitämme Elimäen Värälässä. Kyläläisiä, sukulaisia ja ystäviä oli koolla suuri joukko. Vihkiminen oli tarkoitus suorittaa pihalla, mutta lyhyt sadekuuro siirsi tilaisuuden sisätiloihin. Edesmennyt, Vapaakirkon pastori Jorma Mannero vihki meidät. Vihkimistä seurattiin suurella mielenkiinnolla, olihan se erilainen totutusta vihkikaavasta. Itse muistan vain pastori Manneron sydämellisen olemuksen.

Suomessa elettiin vielä sodanjälkeistä pula-aikaa, mm:ssa kahvi ja sokeri olivat kortilla. Kansanhuolto antoi häitä varten lisäkuponkeja. Jaakon äiti näki paljon vaivaa hää-

juhlan järjestämisessä. Naapurin naisia oli auttamassa ja me myös äidin kanssa. Maalaishäissä ei ruokaa puuttunut. Illansuussa perheeni lähti muiden ystävien kanssa Kouvolaan iltakokoukseen. Heitä kuljetettiin veneillä Kymijoen yli bussipysäkille.

Häätalon suuri "kärrikuuri" oli tyhjennetty ajoneuvoista. Se oli siivottu ja koristettu koivuilla tanssipaikaksi. Tanssit alkoivat ja jatkuivat puoleen yön. Seuraavana päivänä tultiin "räppäisille", väkeä ja ruokaa riitti. Näin alkoi meidän yhteinen taipaleemme. Kaksi vuotta tämän jälkeen elämääme tuli kuitenkin suuri ja tärkeä muutos, uskoontulo. Kiitos uskollisille esirukouksilijoille, jotka jakoivat rukouksella puolestamme. Olemme usein ajatelleet missä olisimme tänään

ilman Jeesusta.

Laulussa lauletaan: "Oi tulos mun purteeni Jeesukseen, en uskalla lähteä yksin, on eessäni matka niin vaarallinen, käy kanssani käsityksin." Juhlimme merkkipäiväämme Penderin saarella, British Kolumbiassa.

ARMU JA JAAKKO ROCKLIN

Outi ja Tapani Alopaeus viettivät 30-vuotis hääpäivää toukokuun 22. päivänä.

Poutapilvi

Kun jälkeen, myrskyn tyyntyneen käyn helmaas, raikkaan metsätien ja katson, sinitaivaan kaarta.

Itkevän nään poutapilven, yksinäisen siel se valkeista ystäväst on, kauas joutunut, kun sieppas tuuli vaunuihinsa vinhaan vieriviin ja ympäröi sen ukkospilvin synkin.

Vain hetken kanssaan ilakoivat kiusaten ja ivaten pois hylkäsivät, sanoin salamoivin.

Vain hetki vielä pelkoa, ja saapuu ystäväit nuo jotka Taivaankaaresta, sitä etsivät, niin hyvä silloin eksyneellä rauha sydämes kun ympärillä, tutut pouta pilvet.

Nuo pilvet, puhtaana valkeat lohdutusta kantavat ja elon hetkiin, tyyntä antavat.

Jorma Laine

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
53 Shamrock Ave.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.9523
aviisi2000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 18.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C3W1

Puh & Fax: 705-2538383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Veli-Matti Suoperä 705-5423945 www.finnishchurch.com

Sunnuntaisin

Klo 10:00 am

English Worship service

Nursery & Kids church

Klo 11:30 am

Aamukokous

Keskiviikkoisin

Klo 7pm Sana & Rukous

Torstaisin

Klo 7pm Times of refreshing

Puhelinhartaus numerosta 705-253-2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**

(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**

(863) 414-0936

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716

Juhani Waarna (561) 319-4333

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110 Sähköposti:
info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am

English Worship Service

klo 6:00 pm

Iltakirkko

Ke klo 7:00 pm

Prayer Meeting

klo 7:00 pm

Youth

To klo 7:00 pm

Sanan ja rukouksen ilta

Su klo 9:00 am

Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastor **Darren Godfrey** Tel. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su * Bayview Family church service 9:30

Aamukokous suomenkielinen 11:00

Ti * Päivärukoushetki 11:00

To * Sana ja Rukous 19:30

Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

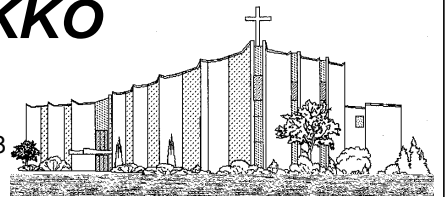
Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

Sun • English Service & Sunday School 11:15 am

To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00

Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00

Aamukokous

Sunday • 11:45

Family Celebration & Kids Church

Su • klo 18:00

Iltakokous kerran kuukaudessa

Ti • klo 11:00

Päivärukoushetki

Ke • klo 19:00

Sana & rukous

To • klo 13:00

Eläkeläiset joka toinen viikko

Thursday ABLAZE

Worship, word & ministry

Friday • 8:00 pm

Highway Youth

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00 asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Pastori Markku Tuppurainen

Kesäkonferenssin vierailevana julistajana toimii Suomen kentällä laajasti vaikuttava pastori Markku Tuppurainen Helsingin lähetysseurakunnasta.

Vuonna 1982 uskoontullut pastori Tuppurainen on ollut monimuotoisesti mukana Suomen helluntaierätyksen toiminnassa: 1984 - 1987 Timoteusoppi-laana Iisalmen Helluntaiseurakunnassa. 1988-1991 Savon maakunnan koulutyöntekijänä. 1991-1997 Kuopion Elim seurakunnan pastorina, vastuualueena nuorisotyö ja evankeliointi. 1997-2003 Seinäjoen helluntaiseurakunnan pastori.

Erityisen merkittävä Suomen evankelionnin kanalta on ollut pastori Tuppuraisen työjakso Vapaa Sisälähetys ry:n toiminnanjohtajana vuosina 2003-2010, jolloin Suomen evankeliointi sai uuden ilmeen ja paljon uusia työmuotoja ja kamppanjoita syntyi. Tuona aikana hän piti vuosittain 400 tilaisuutta hyvin monimuotoisille kuulijakunnille. Vuodesta 2010 alkaen Markku Tuppurainen on toiminut nykyises-

sä seurakunnan johtajan tehtävässään Helsingissä. Markku on naimisissa Mirjan kanssa ja heillä on kolme aikuista lasta, joista vanhin, tytär Neea Perho asuu Thunder Bayssa pikku Linnea-tytön ja puolisonsa pastori Pekka Perhon kanssa.

Ihmisläheisen persoonallisuuden ja ainutlaatuiset kommunikointilahjat omaava Tuppurainen on Suomessa tunnettu televisiokasvo. Hän on toimittanut ja juontanut Kristillisiä TV-ohjelmia eri kanavilla kuten: Keskellä Elämää, Anna Pyhän koskettaa ja Astu tarinaan. Pastori Tuppuraisesta on kirjoitettu kaksi elämäkertaa, viimeisin nimeltään Kure (Heimo Enbuska: Aikamedia 2011) on ehdolla vuoden kristilliseksi kirjaksi.

Pastori Markku Tuppuraisen innoittavan ja rehevän Sanan julistamisen lisäksi hänen palvelutyöhönsä kuuluvat voimakkaat alttarihetket, joissa Jumalan kansa saa täyttyä Jumalan voimalla ja tulella.

MARKO SELKOMAA

Mission Press Society

MISSION PRESS SOCIETYN Vuosikokous pidetään

SAALEM KIRKOLLA
2570 Bayview Ave.,
Toronto, Ontario

Torstaina 02.8. 2012 10:00 - 11:45

Kesäkonferenssi Torontossa

SaaLEM kirkolla 2570 Bayview Ave., Toronto ON M2L 1B3

2-5.8.2012

Tervetuloa Torontoon Kanadan ja Yhdysvaltojen suomalaisten helluntaiseurakuntien kesäkonferenssiin! Jumala on jo siunannut juhlia lähettämällä runsaasti puhujia Suomesta, Afrikasta, Euroopasta ja Pohjois-Amerikasta. Odotamme, mitä Jumalalla on varattuna. Hänen kosketustaan kaipaavalle kansalleen. Rukouspalvelutilaisuuksissa saamme kohdata Herran ja apua ja vastauksia tarpeisiimme. Juhlilla tulee olemaan myös runsaasti hyvää sekä vierailijoiden että paikallisten laulajien ja soittajien esittämää musiikkia.

VIERAILEVAT PUHUJAT:

Markku Tuppurainen

Herman Blomerus

Hannu Happonen

Riku ja Anne Tuppurainen

Darren Godfrey

Vellu Suoperä

Markku Tuppurainen on ollut monitoimisesti mukana Suomen Helluntaierätyksen toiminnassa. Vuosina 2003-2010 Suomen evankeliointi sai uuden ilmeen ja paljon uusia työmuotoja. Markku piti vuosittain 400 tilaisuutta hyvin erilaisille kuulijakunnille. Hän toimitti ja juonsi kristillisiä TV-ohjelmia, kuten **Keskellä elämää**, **Anna Pyhän Hengen koskettaa** ja **Astu tarinaan**. Pastori Tuppuraisesta on julkaistu kaksikin elämäkertaa, joista viimeisin, **Kure** (Heimo Enbuska, Aikamedia 2011) on ehdolla vuoden kristilliseksi kirjaksi.

Herman Blomerus on nykyisin Järvenpään helluntaiseurakunnan johtaja ja pastori. Hän tuli aikoinaan tunnetuksi ja pidetyksi laulajana erikoisesti Romanos yhtyeen mukana kierrellessään eri puolilla maailmaa. Hän toimi tällä mantereella myös pastorina ensin Toronton Saalemissa ja myöhemmin Vancouverin Kotikirkossa.

Hannu Happonen on yhdessä vaimonsa Millan kanssa tehnyt mittavaa työtä Ugandassa. Hän toimi aluksi raamattukoulun johtajana ja myöhemmin Aids-taudin uhrien parissa. Hän on tunnettu puhujana ympäri maailmaa pidettävissä Aids-konferensseissä. Milla aloitti Caring Hands-järjestön auttaakseen taudin uhrien perheitä. Tästä työstä Ugandan presidentti myönsi ja ojensi hänelle palkinnon joitakin vuosia sitten.

Riku ja Anne Tuppurainen ovat entisiä torontolaisia. He toimivat Toronton Saalemin pastoripariskuntana vuosina 1996-2002. Viimeksi kuluneiden kymmenen vuoden aikana he ovat työskennelleet Belgiassa raamattukoulutyössä kouluttaen pastoreiksi etupäässä kolmannesta maailmasta tulleita opiskelijoita.

Darren Godfrey on Toronton Saalemin englanninkielisen tytärseurakunnan, Bayview Family Churchin, uusi pastori. Hänen pääasiallinen tehtävänsä on englanninkielisen toiminnan rakentaminen. Hänellä on laaja kokemus seurakuntien istuttamisesta ja kasvattamisesta. Sen lisäksi hän on toiminut useassa seurakunnassa vanhimpana pastorina monien vuosien ajan.

Vellu Suoperä on verrattain uusi tulokas Kanadaan. Toimittuaan aluksi kaksi vuotta Thunder Bayssa on hiljattain aloittanut pastorina Sault Ste Marien suomalaisessa helluntaiseurakunnassa. Hän on myös erinomainen kiitos- ja ylistyslaulujen johtaja.

Mukana on myös muita puhujia ja raamatunopettajia, kuten **Allan Worlin**, **Veikko Aro-Panula**, **Jaakko ja Sirkka-Liisa Romu**, **Markus Rukkila**, **Rebecca Paavola**, **Jacob Puiras** ym.

Majoitus kyselyt: Aulis/Aino Manninen: 1-905-342-2274 (a.manninen@sympatico.ca)
Hotel/Motel: Howard Johnson Toronto East, 22 Metropolitan Road, Toronto, ON Canada M1R 2T6
Toll Free Reservations: [1-800-714-7496](tel:1-800-714-7496) Email: reservations@hojotoronto.com

Kaikki Tervetulleita!

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐ Todistaja

Nimi _____
Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (12-11),
tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2011.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$35.00
USA \$40.00
Muut maat \$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society
1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____
Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä **Mission Press Society**.
Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpavia Kanadassa.